

Roztocké listy

OBČASNÍK OBECNÍHO ÚŘADU ROZTOKY

10 / 2016

Moudrá slova

**Umět se radovat. Ze všeho. Nečekat, že v budoucnu přijde něco,
co bude to pravé, protože je možné, že to pravé přichází právě teď
a v budoucnu nic krásnějšího už nepřijde.**

Ota Pavel

Podzim je tu...

Tak, jako každý rok, se chystám bojovat s nevlídným podzimem. Bez mučení přiznám, že to není mé oblíbené roční období, jsem spíš na sluníčko, teplo a léto. Ale roky pomalu přibývají, nechci promarnit podzimní čas tím, že se schovám doma a budu čekat na jaro. Začali jsme s dětmi veselou výzdobou podzimních truhlíků na balkoně – přišel nám vhod vřes, kaštiny, jeřabiny, šišky smrkové i z borovic, něco málo větviček z listnatých i jehličnatých stromů, rákos, ořechy a samozřejmě dýně, jak okrasné, tak ty velké, vydlabané jako strašidlo, přidali jsme dětské větrníky a hned máme doma veseleji. Zasadili jsme rybíz, vydali se na lov kaštanů, aby bylo z čeho tvořit, zároveň nespotřebovanou zásobu odvezeme zvířátkům do lesa, aby měla co mlsat. My jsme na mlsání dostali jablíčka od jednoho moc hodného pána, už to samo o sobě mě zahřálo u srdíčka. Děti mi průběžně nosí z venku vlašské ořechy a pokud to jde, užívají si posledních hezkých dnů ježděním na kole i koloběžce a běháním venku s kamarády. Mne chytá doma nálada na tvoření dalších dekorací a úprav, aby bylo útulno. Chybí mi ještě ta stojací lampa, abych u ní zakotvila s knížkou. Asi napíšu Ježíškovi ☺

Zkusme si najít něco pozitivního, co nás potěší. Třeba ty krásné barvy – jakoby sluníčko přeměnilo poslední paprsky v malířské štětce a poslalo je natřít listy různými odstíny žluté, červené, hnědé a zelené. Dozrávají jablka, hrušky, dýně, šípky a další podzimní plody, na zahrádkách kvetou podzimní barevné květiny a vůbec se příroda snaží rozptýlit naši pozornost. Například tak, že už ráno musíte škrábat okno u auta, protože v noci mrzlo. Nebo vás urputně trápí rýma a ne a ne se jí zbavit. Pak vám to zas vrátí, protože vyleze sluníčko, zašimrá vás na tváři, že si řeknete, ještě to není tak strašné a vyrazíte na procházku do lesa. Třeba najdete i nějaké houby. Nebo potkáte draka. Na obloze, na zemi, podle toho, jak se který snaží udržet ve vzduchu. Pozor, aby vám neuletěl! Děti, ale i rodiče, s nimi běhají, pouští je vysoko a zas nízko, aspoň k něčemu je ten studený vítr dobrý. Jen se nezatotat do provázku.

Pokud se nezatotat do provázku, možná vás to čeká na kolotoči – podzim je i čas posvícenský, těšme se na koláče, večerní zábavu, pěknou a husu na pekáči. K tomu trochu piva, nebo vína, po procházce nás zahřeje svařák, nebo grog. Zčervenají nám tváře a rozproudí se krev. Dětem dopřejeme mošt, horký šípkový, nebo ovocný čaj, až je sundáme promrzlé z těch posvícenských atrakcí. Babička s dědou je pohostí řízky a spoustou sladkostí, ze kterých je budou bolet zuby i břicha ☺ Ale bude nám krásně a i ten podzimní nevlídný čas přežijeme. Poslední říjnový víkend si pospíme o hodinu déle, protože nás čeká posun času o hodinu dozadu, v noci z 29. na 30.10.2016. Tak nezapomeňte přetočit budíky, ať ráno nespěcháte ráno zbytečně na nějaký ten dopravní prostředek, pokud vás čeká cesta do práce. Přeji vám krásný barevný podzim.

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

Společenstva vlastníků.

Obecní úřad znovu žádá všechna společenstva vlastníků bytových jednotek v obci o nahlášení jména předsedy a kontaktního telefonu. Zatím máme informace pouze od jednoho společenstva.

Rozsvícení vánočního stromu.

Druhé rozsvícení vánočního stromu se bude konat 1. adventní neděli, tj. 27.11.2016 od 16:00 hod.

Setkání seniorů.

Zastupitelstvo obce Roztoky zve všechny seniory obce na posezení pro seniory, které se uskuteční v hospodě U Křížku dne 8.12.2016 od 14:30 hod. Bližší informace budou uveřejněny v listopadovém čísle RL.

Výlet na vánoční trhy.

Obec Roztoky vyzývá občany, kteří by měli zájem o výlet na adventní trhy mimo Českou republiku, aby se přihlásili v kanceláři obecního úřadu. Zájezd se uskuteční pouze v případě naplnění kapacity autobusu. Dle zájmu občanů bude upřesněn termín, místo a cena. Uvažuje se o Drážďanech a Mišni, nebo o Weidenau.

Zaplacení poplatků.

Blíží se konec roku 2016, proto dejte do pořádku všechny své neuhrazené poplatky vůči obci Roztoky, pokud jste na některé zapomněli – např. za pejsky. Děkujeme.

Povinnost provedení kontroly technického stavu a provozu kotlů v roce 2016. Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit jednou za dva roky provedení kontroly technického stavu a provozu zdroje odborně způsobilou

osobou, přičemž první kontrola musí být provedena nejpozději do 31. 12. 2016 (podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. h) a ustanovení § 41 odst. 15 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů).

V praxi to tedy znamená, že i domácnosti si budou muset do konce roku 2016 nechat zkontrolovat technický stav kotle na tuhá paliva, s nímž vytápějí svůj rodinný dům. Napřesrok totiž po nich mohou úředníci obecního úřadu obce s rozšířenou působností požadovat doklad, zda je kotel v pořádku a je provozován v souladu se zákonem a s pokyny jeho výrobce. Pokud ho majitel nepředloží, hrozí mu pokuta až 20 000 Kč.

Upozorňujeme, že kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje provádí výhradně odborně způsobilá osoba proškolená výrobcem tohoto zdroje, která má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci provozu a údržbě, přičemž proškolení těchto odborně způsobilých osob provádí pod dohledem Hospodářské komory ČR a odbornou záštitou autorizovaného společenstva Asociace podniků topenářské techniky, která je začleněnou součástí Hospodářské komory ČR. Fyzickým i právnickým osobám proto doporučujeme pro zajištění technické kontroly a stavu provozu kotle využít osoby, které byly proškoleny výrobcem kotle a jsou uvedeny v seznamu na stránkách

<http://www.aptt.cz/opravneni-ozo.php?kraj=STC>

Zdroj : informace z MÚ Rakovník

Obec Roztoky nebude zajišťovat hromadnou revizi kotlů pro občany. Nabízí pomoc s vyhledáním revizního technika na internetu podle typu kotle, který má být revidován.

Informační schůzka – Plovoucí naděje.

Setkání k akci Plovoucí naděje se uskuteční dne 30.11.2016 od 17:00 hod v zasedací místnosti Obecního úřadu Roztoky. Bližší informace na str. 10.

Požární jednotka obce

ZAČÁTEK PODZIMU BEZ ZÁSAHŮ

Na lince 150:

Poklidný začátek září vzal v jeho polovině za své. Tři dny od naposledy uvedené události, tedy v úterý 13. září, byli roztočtí hasiči požádáni záchrannou službou o pomoc s transportem pacientky z chaty na Tyterském potoce. Ve spolupráci se záchranáři a kolegy z Rakovníka pomohli snést starší, opálenou a rozměrnější paní po delších schodech z chaty, a po jejím základním ošetření naložit do sanity.

O pět dní později, v nedělním odpoledni, vyrazili tentokrát na Křivoklát, kde dostali za úkol uklidit vozovku po vyšetření dopravní nehody. Starší muž zde totiž na mokré vozovce naboural do sloupu veřejného osvětlení. Ve spolupráci s místními a dopravními policisty a odtahovou službou zajistili úklid vozovky od úlomků vozidla Citroën a uniklých provozních kapalin. Neuplynul ani jeden den a žádalo je KOPIS v Kladně znovu o pomoc. Tentokrát se před polednem na silnici z Roztok směrem na Leontýn zřítíl na silnici strom. Než ale přijeli na místo, strom někdo ze silnice odstranil. Hasiči tedy alespoň očistili vozovku od kůry a listů, aby v zatáčce následně nedošlo k dopravní nehodě.

Zatím naposledy vyjžděli 21. září na úklid hlavní silnice přímo v naší obci. Z neznámého vozidla unikla v několika levotočivých zatáčkách nafta, která poměrně významně zaneřádila silnici. Hlášený pruh v délce cca 30 m na křižovatce před stavebninami nebyl jediný. Kromě této křižovatky se nafta na silnici nacházela i u roztocké ZŠ, u Hornovny, a podle pozdějšího zjištění policistů, i ve směru do Rakovníka přes Velkou Bukovou. Roztočtí hasiči se o práci rozdělili s kolegy z Rakovníka. Každý si uklidil něco. Od té doby mají roztočtí hasiči klid, tedy aspoň od událostí z tíšňových linek.

Školení a cvičení:

26. září Školení radioprovozu a obsluhy radiostanic, novinky vníkaní do uzavřených prostor.

3. října Školení a praktický výcvik plnění závěsného bambivaku pod vrtulníkem na letišti v Rakovníku.

16. října Praktický výcvik používání dýchacích přístrojů.

18. října Školení obsluhy motorových pil na stanici HZS v Rakovníku.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Stejně jako předchozích několik posvícenských nedělí se i tu letošní konala v Roztokách Drakiáda. Pořádal ji od 14:00 hodin SDH Roztoky ve spolupráci s tradičním partnerem Děti Křivoklátska, z. s. na tradičním místě – louce pod Permonem. I když výhled počasí nedával moc šancí k úspěchu, kromě detailu, jakým je na drakiádu vítr, bylo nádherně. To se odrazilo i v návštěvnosti. Kromě 39 oficiálně startujících draků se několik rodin přišlo jen podívat nebo si pustit draka mimo soutěž. Napočítal jsem něco přes 80 návštěvníků.

Oproti předchozím ročníkům připravily členky SDH L. Egertová, V. Hůlová, S. Keltnerová a M. Krumniklová občerstvení. Pro všechny účastníky byla k dispozici káva, čaj a něco sladkého na zub. Aby byly výsledky „dračího klání“ maximálně objektivní, požádala hlavní pořadatelka S. Keltnerová o spolupráci v hodnocení výkonů přítomné členy a členky sboru. S nejvýše letícím drakem se předvedl Lukáš Tryner, následován Aničkou Hrychovou a Natálií Krubovou. Nejhezčího doma vyrobeného draka ukázali Dominik Gebhart, Katka Sadová a Tomáš Markup.

Odměnou všem zúčastněným, kromě příjemně stráveného odpoledne, byly tašky s drobnými dárčky a plyšová hračka dle vlastního výběru pro všechny soutěžící děti. Ti, co doma draka vyráběli, dostali ještě nějakou cenu navíc. Ani dospělé doprovody nepřišly zkrátka a drobnosti od sponzora P&G Rakona Rakovník si mohl odnést téměř každý.

Počasí pro pouštění draků dnes sice nebylo ideální, ale určitě nebylo tzv. „na draka“. Tomu odpovídala, kromě pěkné účasti, i dobrá nálada, která po celou dobu akce na louce vládla. Jménem hlavní organizátorky S. Keltnerové tímto děkuji sponzorům a partnerům za vstřícný přístup a pomoc při pořádání akce a věřím v zachování jejich přízně i do budoucna.

za JPO II a SDH Roztoky

Jan Pokorný

Foto: archiv hasiči

44. ROČNÍK LESNÍHO BĚHU MALÁ KŘIVOKLÁTSKÁ

Pořadatel: Tělocvičná jednota SOKOL KŘIVOKLÁT

Podpora: Úřad městyse Křivoklát, obecní úřad Roztoky, župa Budečská, Česká obec sokolská, firma TOLMAN a TOLMAN z Roztok, penzion U jelena, restaurace Nad hradem, Lesy ČR a další místní podnikatelé a živnostníci

Zařazení: Běžecký pohár mládeže v přespolním běhu, Pohár běžců Kladenska a Rakovnicka

Hlavní rozhodčí: Miroslav Vondra, Beroun

Datum konání: 5. listopad 2016

Místo konání: Křivoklát – sportovní areál Kolečko

Ředitel závodu: Pavel Kašpar, Levín 116, 267 01 Králův Dvůr, mobil 602 381 220

internet: www.malakrivoklatska.cz

e-mail: kasparpavel@quick.cz

Prezentace: v kanceláři závodu nejpozději 20 minut před startem své kategorie

Kancelář závodu: v den závodu od 8.30 hodin na sportovišti Kolečko

Startovné: v kategorii žáků a dorostenek zdarma

v kategorii dorostenců na 3000 m 20,- Kč

v kategorii mužů a žen na 6000 m 40,- Kč

v kategorii mužů a žen na 3000 m 20,- Kč

v kategorii družstev zdarma

Ceny:

* 1. až 10. kategorie - první tři závodníci obdrží diplom, medaili a věcnou cenu

* 11. až 20. kategorie – první tři závodníci obdrží diplom a věcnou cenu

* 21. kategorie - bez diplomů a cen (pro meziklubovou soutěživost)

* 22. a 23. kategorie - sladká odměna pro každého

* Předpokládaná hodnota všech cen je 12000 Kč.

Pravidla: soutěží se podle pravidel atletiky a těchto propozic. Závodník startující ve své kategorii a ještě jednou ve vyšší kategorii se ve vyšší kategorii zúčastňuje mimo soutěž.

Pokud v kategorii bude přihlášeno méně než tři závodníci, může být kategorie operativně sloučena s jinou kategorií. Námitky se podávají do 15 minut po skončení jednotlivých běhů písemně řediteli závodu s vkladem 200,- Kč, který v případě zamítnutí protestu propadá ve prospěch pořadatele. Každý závodník zodpovídá za svůj zdravotní stav.

Občerstvení: čaj a sušenky v ceně startovného, další je možné v areálu sportoviště. Pro zahřátí a možnost opékání vuřtů bude hořet venku tradiční táborák. K dispozici bude širší občerstvení, posezení venku pod slunečníky a přístřešek proti nepřízní počasí.

Parkování: na přístupové cestě ke Kolečku, u Obecního úřadu a u sokolovny. Dbejte základních pravidel parkování, nestůjte před vjezdy do domu obyvatel ulice, ani na protější straně před vjezdem (důvodem je úzká vozovka). V každém případě ponechte průjezd po celé délce místní komunikace (sanitka). Nespoléhejte, že na poslední chvíli v těsné blízkosti areálu zaparkujete! Parkování budou řídit pořadatelé.

Různé: po doběhu žákovských kategorií bude ukázka historického šermu. Pobyt na sportovišti bude zpestřovat hudba a mluvené slovo.

Dušičky

Památka všech věrných zesnulých, nebo vzpomínka na všechny věrné zesnulé, lidově řečeno - dušičky, jsou svátkem, kdy se římsko-katolická církev modlí za zemřelé. Modlitba prý pomáhala dušičkám smazat jejich hříchy, které si s sebou nesly po smrti. Tradičně se v našich zemích navštěvují hřbitovy, pokládají se různé věnce, květiny a zapalují se svíce. Symbolizuje to víru ve věčný život a dává naději na to, že smrtí život nekončí, ale pokračuje dál. Vzpomínky na zemřelé se drží ve všech koutech světa, i když třeba v jiné formě než u nás. Nejznámější variantou tohoto svátku, který se postupně dostává i k nám je Halloween. Historie dušiček se odvíjí od svátku Všech svatých (to se týkalo a týká zemřelých, kteří se dostali do stavu blaženosti, tedy vstoupili do nebe). Tímto svátkem oslavovali Keltové konec roku, svátek Samhain – v noci z 31.10. na 1.11. Tu noc se stírají hranice mezi světem živých a mrtvých, jak věřili, a oba světy se prolínají. Živí tedy mohou navštívit podsvětí a duše zemřelých se vracejí, alespoň na chvíli, do světa živých. Krásné literární téma, s kterým pracuje často například Barbara Erskine ve svých románech. Svíčky a ohně se zapalují, protože lidé věří, že plameny očišťují a světlo zahání duchy zlé a potměšilé. Památku zesnulých uctíváme dne 2.11. a slaví se již od 10. století, zavedl ji opat Odilo v r. 998. S očištěním hříchů pomáhala modlitba, která je často zmiňována v literatuře spojené s lidovými tradicemi:

Na dušičky pamatujme, z očišťovatele jim pomáhejme!
Budou na nás vzpomínat, až my budem umírat...
V dušičkový večer, rozžehneme svíčky,
modlíme se tiše, při nich za dušičky.
Poslední již svíce, zvolna dohořívá,
za duše, jichž nikdo, nikdo nevzpomíná.

Další tradicí, která se v souvislosti s Dušičkami objevuje, je, že blízcí hříšníků plnili lampy na olej máslem, aby si hříšníci potřeli spáleniny a k ochlazení pak blízcí vypili hrnek studeného mléka. Peklo se například i dušičkové pečivo a konají se bohoslužby i mše svaté.

Bohužel se v souvislosti s Dušičkami snižuje bezpečnost na silnicích, kdy často vyjíždějí sváteční řidiči, objevuje se první náledí na silnicích, proto dávejte pozor, až pojedete uctít své zemřelé blízké. Někteří občané chtějí ušetřit za svíčky, svícny, věnce, květiny a dekorace, proto je raději přemístí z již ozdobeného hrobu na ten svůj ☹ Je to hodně smutné a zamrzí, že i vzpomínání na naše milé příbuzné, přátele, kteří nejsou už mezi námi, je spojeno s nepřejícností ostatních. Vždyť můžete udělat věnec z toho, co zahrádka a les daly, kaštiny lehce nasbíráte, dáte do sklenice kolem jednoduché svíčky. Není to přece soutěž o nejdražší výzdobu, ale den, kdy myslíte na někoho, kdo vám přinášel radost a hezké chvíle. Nemusíte kvůli tomu chodit ani na hřbitov. Jako třeba já. Nejvíce vzpomínám na dědu, který nám vyprávěl úžasné pohádky a mastil s námi karty, zapálím svíčku doma a zas cítím vůni jeho cigaret, vidím ho na tom jeho jízdním kole, jak si drží přes řídítka svou hůlku a jede za námi...

V Mexiku jsou spojovány vzpomínky na zemřelé se spoustou jídla, hudbou, zdobením hrobů a sladkostmi ve tvaru lebek.

Japonsko uctívá své mrtvé tancem, klapáním dřevěných klapáček zvaných „kači-kači“ a pouštěním vorů se svíčkami po vodě, něco podobného, jako děláme o Vánocích my se svíčkami ve skořápkách od ořechů.

V Indii připravují v rámci rituálu Tarpan jídlo, které měl zemřelý rád, a nabídnou je vránám, protože věří, že zemřelý ho přijde sníst právě v podobě ptáka.

V Číně mají Festival duchů a pálí papírky, tzv. temné peníze, za které si zemřelí mohou koupit luxusní věci v posmrtném světě.

Převzato a Zdroj: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Dušičky>

<http://www.paleckovi.cz/2015/10/29/10-podivnych-zpusobu-jak-se-slavi-dusicky-ve-svete/>

<https://www.ceske-tradice.cz/tradice/podzim/dusicky/tradice-dusicek>

Halloween

Slavíte u vás Halloween? Nebo ho nemáte rádi? My neslavíme svátek jako takový, ale líbí se nám dlabání dýní a večerní rozsvěcení svíčky v ní. Působí to možná trochu strašidelně, podle toho, jaký tvar jejímu „obličejí“ dáte ☺ A naopak zase hřejivě, když se světýlko krásně barví do oranžova. A dýňová polévka zaplní naše žaludky a má nádhernou barvu.

Tato anglosaská lidová tradice má své kořeny v Irsku. Slaví se nejvíce v anglicky mluvících zemích, ale postupně se dostává i do dalších, například k nám. Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí koledovat s košíčky o sladkosti, pořádají party a užívají si strašidelné zábavy. Na mnoha místech se už i tady v České republice v rámci podzimních akcí pořádají dýňové slavnosti. Pořádají je často zahradnická centra, nebo třeba i jen dobrovolníci v obcích, maminky s dětmi zdobí vesnice i města dýňovými strašidýlky. Přidáte se také? Stačí sehnat dýně, nožíky, vykrajovátko, misky, svíčky a nadšené „řemeslníky“ se šikovnými ručičkami. Dýně ale nemusíte jen dlabat, dá se na ně i malovat a doplnit je třeba šípky, vřesem, které svážete provázkem k sobě a připevníte na stopku jako vlásky.

Tradičními barvami jsou vnímány oranžová a černá, patří k tomu tedy i kočky, čarodějnice, košťata a můžete vyrazit do víru oslav předvečera všech svatých. Tento trend dorazil i do mateřských škol a maminy i tatínkové, případně babičky připravují kostýmy dětem, na černá trička připevňují pavouky, myšky, vyrábějí klobouky, nebo naopak slavnostní róbu malým čarodějkám a čarodějům, potkat můžete i kostlivce, mumii nebo ducha. Trocha pohádkové atmosféry nemůže být na škodu, nemyslíte?

Plovoucí naděje

Jestlipak se účastníte před Vánoci romantické akce na břehu řeky Berounky – Plovoucí naděje? My s dětmi byli vloni poprvé a moc se nám to líbilo, zapálit svíčky, pustit je po vodě a sledovat, kam doplují. Naladit se vánoční atmosférou, zpříjemnit si čekání na Ježíška, setkat se s milými lidmi. A jak to všechno vlastně vzniklo? O to se s námi podělila paní Dagmar Pavlíčková a pan Jaroslav Nedbal. Napsali každý za sebe, jaké byly začátky této již tradiční akce ☺

-IV-

Plovoucí naděje z pohledu paní Pavlíčkové

Je tu podzim a pomalu je čas přemýšlet o čase vánočním, aby byl nachystán tak, jak je tomu u nás v regionu zvykem. Jednou velkou tradicí je právě Plovoucí naděje, dnes už tak zažitá, že mnozí ani nemají tušení, jak vznikla a na jakém principu funguje.

V prvopočátku byl košík svíček odlitých do vánočních formiček, výrobek tehdejšího hradního svíčkaře Honzy Radvana, který jej předal panu Ivanovi Kasalickému se slovy, že by bylo hezké je poslat zapálené po vodě, a aby to nějak Ivan „spunktoval“. Ten se tedy obrátil na mne, soukromou učitelku hudby v Roztokách, s tím, že by k tomu byla hezká hudba, a abych zase já někoho „spunktovala“. Vzala jsem tedy housle, kytaru, přidali se kamarádi Jarda Pokorný s kytarou, Honza Jungmann s housličkami, Gudrun Humlová se zpěvem. Ruku k dílu velkou měrou přiložili i další kamarádi Pavel a Simona Matějkovi a Dáša a Pavel Procházek, založili oheň, prosekali led, a tak se poprvé 23.12. 2000 zpívalo na břehu řeky Berounky a pouštěly se plovoucí svíčky. Byla to tak nádherná a komorní akce, kterou jsme se rozhodli pojmut jako tradici. Další rok se přidala šermířská skupina W- Arlet, jejíž členové Jarda Nedbal a Jirka Háva začali vařit pro zahřátí svařák. A nejen pro zahřátí. První výtěžek ze svařáku byl věnován domovu Ráček. K tomu Vám ale Jarda napíše své.

Další rok Ivan Kasalický obohatil tradici o betlémské světlo, které od té doby pravidelně zajišťuje, a organizace se ujalo Občanské sdružení Děti Křivoklátska, neboť takřka všichni zainteresovaní byli jeho členy, nebo alespoň spojenci. Sdružení zajišťovalo vlastními silami nejen hudbu, oheň, svařák, ale i výrobu plovoucích svíček ve skořápkách. Když akce dosáhla takových rozměrů, že na přípravu již 7 lidí nestačilo, byla o pomoc s organizací požádána obec Roztoky. Od té doby se přípravy ohňů a nově i stavby lávky ujalo Sdružení dobrovolných hasičů Roztoky, Lenka Egertová začala pravidelně vyrábět plovoucí svíčky, Simona Keltnerová zase vždy upekla perníčky pro děti. Bylo také třeba posílit muziku, a tak se střídali Křivoklátská Hudci s hudbou Dáša Pavlíčkové, vždy přišli nějakí další kamarádi ať z místních, nebo přespolečných zdrojů, a vždy se utvořila nějaká kapela, která vydržela i v mraze hrát a zpívat koledy někdy i 2 hodiny.

Plovoucí naděje je po celé roky takové vánoční pohlazení a jejím cílem je dát naději lidem do dalšího života. Je neformálním setkáním zdejších lidí, kteří si pustí světýlko, zazpívají si koledy, ochutnají svařené víno a finančně přispějí na potřebnou věc dětem z regionu.

Plovoucí naděje ale není perpetuum mobile, a proto je potřeba tuto krásnou předvánoční akci společně opečovávat, a hlavně je třeba, aby se po těch 15 letech zapojovala už i mladší generace a tradici pomáhala udržovat, pokud ji chce zachovat takovou, jaká je nyní, i do

budoucná. Již po dva roky se řeší úpadek hudby. Je mi líto, že jsem vedla k hudbě tolik žáků a na Plovoucí naději si připadám jak poslední mohykán. Samotnou mě hraní netěší a hlavně pro jednoho člověka je hraní v zimě a v prostoru u řeky velmi namáhavé. Prostě to chce větší a mladší sestavu, která si to užije hudebně, bude v prostoru slyšet, a zbyde jí čas i na to přátelské popovídání. Proto apeluju na všechny muzikanty a bývalé i současné žáky z Roztok a okolí. Pojd'me se sejít, nacvičme spolu pár koled a vytvořme příležitostnou kapelu k Plovoucí naději. Nemusíte umět kdovíjak hrát, nemusíte umět ani moc zpívat, důležité je to nadšení pro věc. **Kdo má zájem podpořit hudbu a zpěv koled na Plovoucí naději, přijďte, prosím, na první setkání ve středu 30. listopadu v 17.00 hodin na Obecní úřad do Roztok – 1. patro.** Dostanete nakopírované noty a slova koled, které si na místě přezpíváme a přehrajeme. Na dalším setkání se domluvíme podle potřeby. Abych věděla předem s kolika lidmi a dětmi mohu počítat, pošlete, prosím, předem SMS na tel. 604 89 56 23, nebo e-mail na adresu: dagmar.pavlickova@cmail.cz.

Tak tímto článkem pouštím pomyslnou plovoucí svíčku naděje a doufám, že letos budou zase 23.12. v 16 hodin znít mohutně na břehu řeky Berounky vánoční koledy.

Dagmar Pavlíčková

Plovoucí naděje z pohledu pana Jaroslava Nedbala

Když nás před šestnácti lety oslovili naši přátelé ze sdružení Děti Křivoklátska, zdali bychom nepřipravili kotel svařeného vína na Plovoucí naději, nenapadlo nás, že z komorního setkání se stane akce regionálního významu a my budeme psát do Roztockých listů, proč to celé vlastně vzniklo.

A když poslední dobou slýcháme, proč se u řeky neprodává ještě něco k jídlu i k pití, aby nebyly takové fronty, proč při vydávání „svařáku“ užíváme žetony a jaký je to vlastně před Vánoci dobrý obchod, musíme na to reagovat.

Společnost života středověkého W – Arlet se tehdy kromě historického šermu zabývala i středověkou kuchyní a vlastnila tedy velké kotle nad oheň a prodávala i žádaný „svařák“. Proto jsme my místní přivezli dřevo a vše potřebné a ujali se toho. Hned od počátku jsme si řekli, že celý výdělek z prodeje, (po odečtení nákladů na nákup vína, kelímků, koření a projetych pohonných hmot) věnujeme dětem. V prvních letech jsme to před zahájením vyhlásili či jsme vyvěsili cedulku s informací, jak bude naloženo s výdělkem, posléze jsme od toho upustili a považovali to za samozřejmost. A tak jsme každoročně vybrali s Děťmi Křivoklátska příjemce z řad institucí starajících se o děti a předali jim finanční dárek. Několik let jsme podporovali výstavbu dětského hřiště na Křivoklátě, nákup vybavení pro roztockou i křivoklátskou mateřskou školu (herní vybavení, záclony, ladění pian), stacionář Ráček....

Jak šel čas, a lidí přibývalo, začali jsme ohřívat mošt pro děti a řidiče a dávat žetony, aby se ve tmě nepředbíhalo nebo si někdo nechodil s kelímkem pro „svařák“ zadarmo (i to se stávalo). Postupně se vytvořila skupinka lidí - Jirka Háva, Jaroslav Nedbal, Soňa Grofová a Jitka Hušková, kteří v této krásné předvánoční tradici dále pokračují a těší se na ty, jenž koupí něčeho dobrého podpoří dobrou věc.

Jaroslav Nedbal

Pohledy do minulosti obce...

Než začaly jezdit vlaky - III

V době výstavby železáren a krátce po jejím dokončení na sebe Roztoky poutaly velkou pozornost. Na tento podnik bral velký zřetel už projekt druhé nejstarší české koňské železnice Pražsko-lánské, která byla budována v letech 1828 až 1836. Tato železnice sice skončila nedostavěná v údolí Klíčavy na rozhraní Lánské obory a Křivoklátského revíru, ale původně měla vést údolím Berounky přes Zbečno a Roztoky až do Plzně. Ještě předtím ale apeloval ředitel fürstenberského hutního a horního úřadu a inspektor křivoklátského panství František Nittinger na knížete Karla Egona II., aby postavil vlastním nákladem železnici z Roztok do Prahy. K tomu však nikdy nedošlo.

Po zahájení provozu na trati Rakovník – Beroun v dubnu 1876 se muselo z Křivokláta chodit buď na stanici v Roztokách, nebo do Městečka. Křivoklátská obec se během stavby dráhy marně domáhala zřízení železniční zastávky. Teprve na další důraznější zákrok až u ministerstva se podařilo dosáhnout toho, že zastávka pod názvem „Hrad Křivoklát“ byla zřízena. Zprávy o tom, kdy k tomu došlo, se rozcházejí. Podle „Památníku obce Křivoklátské“ z roku 1889 k tomu došlo už na podzim roku 1876, ale učitel a historik Alois Buss ve své zprávě z 19. 7. 1906 uvádí rok 1878. Cestující od Berouna platili jízdné až do Městečka, cestující od Rakovníka až do Roztok.

Když se křivoklátská zastávka zřizovala, byla její úprava považována za moderní. O třicet let později se však již psalo o ostudné „dřevěné boudě“. Provoz na železnici narůstal, a proto obec za podpory okresního výboru usilovala o přístavbu vytápěné čekárny i o to, aby mohlo být na zastávce vykládáno a přijímáno kusové zboží. S tímto návrhem obce z prosince 1904 souhlasilo ministerstvo železnic i ředitelství státních drah v Praze. Železniční správa si však kladla podmínku, že zastávka bude vzhledem k obtížnému příjezdu přeložena na opačnou stranu kolejí a že veškeré výlohy na její úpravu ponese obec. Zároveň se jednalo o zřízení řádné komunikace k zastávce.

Obec se bránila a poukazovala na to, že nemá dostatek finančních prostředků na tak rozsáhlou investici. Poukázala na to, že křivoklátská zastávka „jest snad nejvýnosnější ze všech zastávek v rozsáhlé síti c. k. rakouských státních drah“. Roční příjem za vydané jízdenky zde tehdy dosahoval 24 000 korun.

V roce 1907 zřídila zemská komise pro úpravu řek a jejich přítoků při regulaci Rakovnického potoka železnou lávku, která usnadnila konečné vyřešení problému komunikace k zastávce.

Roku 1924 požádal Okrašlovací a cizinecký spolek v Křivoklátě ředitelství státních drah v Plzni, aby v osobních vozech na trati Louny – Beroun byli cestující upozorňováni zvláštními tabulkami na rozdíl mezi stanicí „Křivoklát“ v Roztokách a zastávkou „Hrad Křivoklát“. Místní činitelé se také marně snažili, aby roztocká stanice byla přejmenována na „Roztoky u Křivokláta“, leč marně. Plzeňské ředitelství drah zaujalo odmítavé stanovisko s tím, že turisté jsou na názvy upozorněni v turistických časopisech a cestovních příručkách a také v jízdním řádu. Ještě několik let se vedly o názvy stanic spory, nakonec však zvítězil zdravý rozum a komerční zájmy musely ustoupit obecné účelnosti. Stanice v Roztokách byla pojmenována „Roztoky u Křivokláta“ a zastávka na Křivoklátě na „Křivoklát – hrad“.

Tomáš Bednařík

Popiska:

Zastávka Křivoklát – hrad ve 30. letech minulého století. **Foto archiv autora**

Poznáváme ovoce a zeleninu

V období, kdy na zahrádkách vrcholila sklizeň ovoce a zeleniny, jsme zaměřili okruh poznání na toto téma. Ve školce jsme si udělali i jablíčkový týden. Nevěřili byste, co námětů a činností nám poskytlo, pro někoho možná, obyčejné jablko. Ve školce se tvořilo, malovalo, zpívalo, cvičilo a hlavně ochutnávalo na téma jablko.

Děti ho skutečně dobře poznaly a hlavně si užily jeho chuť v mnoha podobách. Sušené křížaly ani nestačily doschnout. Jablečné záviny, které si děti samy vyrobily, byly také výtečné. Nezbyl ani drobeček. Jeden den byl ve školce totiž ve znamení „štrůdlování“. Pozvali jsme naše milé zkušené kuchařky Aničku a Milenku, které dětem předvedly, jak na to. Trpělivě vedly malé kuchaře při vlastní práci. Moc děkujeme za milou návštěvu i pomoc. Malí kuchaři přišli z domova vybaveni zástěrkami i válečkem, s chutí a radostí se pustili do práce a moc je to bavilo. Nejvíce veselí způsobila hra na štrůdl, kdy paní učitelka proměnila děti v jablíčka a deka byla těsto. Nato šup z nich byl jablkový závin. Pěkný a veselý byl také jablíčkový – červený den, kdy děti přišly z domova oblečené do červeně s nezbytným doplňkem – jablkem. Děti při hrách jablka důkladně prozkoumaly a nakonec si na nich moc pochutnaly. Nevěřili byste, co krásných jablíček se nám sešlo, nejvíce nás překvapil Jiřík Hamouz se svým jablíčkem s červenou dužinou a mnohačetnou hvězdičkou uvnitř.

Foto: archiv MŠ

Turistika ve školce

Během září i října počasí přálo, proto jsme ho využívali a uskutečňovali se staršími dětmi zajímavé turistické výlety. Nejprve jsme se vydali na Velkou Bukovou, potom jsme podnikli turistické výlety na Branov i Křivoklát. Moc děkujeme autodopravcům L. a I. Kohoutovi za perfektní služby, kdy nám zajišťují dopravu mnohdy zdarma. Bez jejich pomoci bychom takové akce nemohli uskutečňovat. Moc si vážíme jejich ochoty a spolupráce.

Při výletě na Branov bylo nádherné letní počasí. Při příjezdu nás mile přivítala bývalá ředitelka naší školky Růženka Krubová. Provedla nás hospodářstvím, kde měly děti stále co obdivovat. Dále jsme putovali prosluněnými loukami nad Branovem, a pozorovali stádo pasoucího se dobytka s malými telátky. Byl to výjimečný zážitek pro nás všechny a připadali jsme si jako v Safari.

Pak jsme zamířili k přívozu do Luhu pod Branovem, kde Česká televize natáčela Hodinu zpěvu s pány Svěrákem a Uhlířem. To bylo překvapení!! Pozorovali jsme filmaře při práci a čas si na nás udělali i oba pánové, kterým jsme zazpívali a společně se vyfotili. Milý byl i pan převozník, který nám ukázal, jak přívoz funguje a jak s loďkou převáží po řece. Následovala cesta kolem řeky ke mlýnu, kde si děti odpočinuly na kouzelném místě u jezu, kde se okolní krásná příroda zrcadlila na klidné hladině řeky Berounky. Nádherné místo pro odpočinek i koupání! Nikomu se nechtělo odcházet. Výlet se vydařil, počasí s chladným vánkem u řeky nemělo chybu. Zkrátka byli jsme všichni nadšení a plni zajímavých zážitků.

Dalším naším turistickým cílem byl Rekreačně naučný areál LČR na Křivoklátě. Brzy ráno jsme navštívili kamarády v MŠ Křivoklát, kde jsme byli mile přijati a pohoštěni. Při společných hrách čas rychle uběhl, vysvitlo sluníčko a my se vydali do lesa, kde si děti vyzkoušely nejen svoji fyzickou zdatnost, ale i znalosti o lese a životě v něm. Ve sportovním centru děti upoutal hrad i lanovka a vyzkoušely si i různé herní prvky při pohybových aktivitách, které jsou netradiční a velmi nápadité. Děti si zde také obohatily poznání o přírodě, např. na informačních tabulích o zdejších stromech a zaujaly je naučné prvky zvuků dřeva, při manipulaci s nimi si vyzkoušely i zazpívat. Navštívit Rekreačně naučný areál je zážitkem pro děti i dospělé, vše je umocněno nádhernou přírodou, která ukazuje své krásy a bohatství v každé roční době. Proto se sem každoročně rádi vracíme. Při zpáteční cestě jsme vyzkoušeli dětské „Hradní“ hřiště na Amalíně a pěšky se vydali zpět do Roztok. Jsme rádi, že všechny děti turistiku bez problémů zvládly a do školky se vracely plny dojmů, nových zkušeností a příjemně unaveny.

MŠ Roztoky

Poděkování

Děkuji všem, kteří se spolupodíleli na akci Recyklohraní a odevzdali do naší školy nepotřebné spotřebiče. Šlo o jednorázovou akci, která již skončila.

Co však můžete do školy odevzdávat nepřetržitě, jsou plastová víčka od nápojů a baterie.

OŠ

Atletické závody

Protože v naší družině razíme myšlenku, že by se děti měly hýbat, uspořádali jsme pro ně atletické závody a pozvali na ně kamarády z křivoklátské družiny.

První odpoledne bylo věnováno běhu na 50 metrů a skoku do dálky z místa. Za čtrnáct dní jsme se setkali podruhé a závodili ve vytrvalostním běhu a v hodu míčkem. Pokaždé se na startu sešlo k šedesáti závodníkům a všichni do toho dali maximum. Vítězové jednotlivých disciplín byli odměněni diplomy, pochvalu si však zasloužili všichni.

OŠ

Jablko – jedno denně pro zdraví

Jablko je považováno za **krále ovoce**, protože nachází uplatnění v kuchyni, při terapii a dá se kombinovat téměř se všemi druhy jídel.

Ze sacharidů je zastoupena především fruktóza, méně glukóza a sacharóza. Mezi vitamíny vede **vitamín C a E, z minerálů draslík a železo**. Jablko obsahuje pektin, což je nerozpustná vláknina, která se nevstřebává ve střevech, ale zachycuje vodu a různé odpadní látky a **podporuje vylučování toxinů se stolicí**. Ve slupce jsou tyto látky zastoupeny minimálně, proto není příliš na škodu jablko oloupat aniž by se snížil léčebný účinek. Kyseliny obsažené v jablku **obnovují střevní flóru a brání kvašení ve střevech**. Taniny mají protizánětlivé a stahující účinky. Flavonoidy brání organismus **před ukládáním cholesterolu ve stěnách cév a zastavují rozvoj tvrdnutí a zužování arterií**.

Bor, kterého obsahují nejvíce ze všeho ovoce, ulehčuje absorpci vápníku a hořčíku a tím se podílí na **prevenci osteoporózy**.

Jablko je prosté, ale výjimečné ovoce. Působí proti průjmům, je projímavé, močopudné, čistí krev, snižuje hladinu tuků v krvi, zvyšuje tvorbu žluče, zklidňuje nervy. Při průjmu je možné jíst stravu složenou jen z jablek, a to buď pečených, vařených nebo ve formě jablečné přesnídávky. **Při zácpě** se doporučuje sníst jedno až dvě jablka ke snídani nalačno. **Díky jablečnému pektinu** se doporučuje jablka konzumovat **jako prevenci vzniku rakoviny tlustého střeva** nebo, v případě úspěšné operace, jako prevenci recidivy. Konzumace jablek přispívá **ke snížení rizika vzniku rakoviny plic**. Léčivé účinky jablka lze využít i zevně. Když podušené jablko promícháte se stejným množstvím oleje a budete přikládat na špatně hojící se rány, jejich hojení urychlíte.

Jablko je již po staletí přípravkem (skoro) na všechno. Už i naše babičky věděly, že když se objeví nějaká nemoc, pomůže – jablko a jeho vitamíny. Že prý stačí sníst každý den alespoň jedno jablko a zdraví nám bude sloužit lépe a hlavně déle. Jelikož roste téměř v každé zahradě, nebude to tak těžké zvládnout.

Toto šťavnaté ovoce Vám pomůže zhubnout, slouží jako účinná prevence mnohým onemocněním a pravidelným požíváním posílí i Vaši imunitu. Pokud jablko nepatří mezi ovoce, které rádi a často jíte, tak vyzkoušejte například čerstvou šťávu z jablek – je velmi chutná. Jablko je skutečně nabitě živinami a proto byste ho mohli konzumovat pravidelně, je to nejdostupnější ovoce. Jablko je plné zdravých látek, což se při jeho pravidelné konzumaci v pozitivním směru podepíše i na Vašem zdraví...

Dobrou chuť vám přejí malí i velcí z naší školky. (foto archiv MŠ)

Tentokrát bych vám ráda připomněla již tradiční každoroční knižní akci – Velký knižní čtvrtek. Ten se dočkal letos již desáté, jubilejní sezóny. Na podzim se vydalo v jeden den hned 15 zajímavých titulů od 15 autorů. Dne 13.10.2016 jste se mohli na pultech knihkupců setkat s třetím dílem Aristokratky, tentokrát na koni, od pana Evžena Bočka, užít si Dešťovou hůl pana Jiřího Hájíčka, dále pak si přečíst, či prolistovat, Andělí vejce Petra Stančíka, Václav Cílek by vám rád sdělil, nebo se spíš zeptal na to Co se děje se světem? Jiří Padevět vás zavede do minulosti a jeho Krvavé léto 1945 vypovídá o násilnostech na našem území v období od května do srpna roku 1945. S Eleanor Catton budete řešit řetězec vražd na Novém Zélandu, Michel Faber vám posílá Knihu zvláštních nových věcí, která vás provede s misionářem Peterem nejdůležitější cestou jeho života na vzdálenou planetu. Holly Smale seznámí dívky ve svém románu se světem modelingu a se změnami, které sebou nese. Pařížský polibek od Maggie Ritchie představí bohémskou Paříž 19. století a touhu dvou žen stát se sochařkami pod vedením umělce Rodina. Všemi dary obdarovaná je horor, sci-fi, fantasy od Mike Carey o hladovcích – kanibalistických monstrech a jedné vojenské základně, kde žijí děti, upřímně, nic pro mne ☺ To raději sáhnu po Pohádkách o nezbedných mašinkách od Radka Adamce.

Simon Tolkien (vnuk slavného autora knížek o Hobitech) si vybral jiný žánr – Rozkazy z Berlína jsou thrillerem z 2. světové války, z roku 1940, hlavní roli v nich hraje válečný Londýn a agenti, na tu se těším já.

Zbigniew Czendlik společně s Markétou Zahradníkovou se v knize Postel, hospoda, kostel snaží přesvědčit, že není kněz jako kněz – autobiografická kniha o životě kněze, kterého jste měli možnost vidět i v televizi, nahlíží do jeho soukromí a vy se seznamujete s jeho mnohdy svéráznými názory. Memoárovou a vzpomínkovou je i kniha Zápisky obviněného, vlastně diář Václava Havla 1977, který našel pan David Dušek v pozůstalosti svého dědečka, Zdeňka Urbánka, je doplněna komentáři a esejemi několika autorů. A poslední knihou plnou vzpomínek je dílo Lucie Fialové The Tap Tap řiditel autobusu, která mapuje téměř dvacetiletou historii nevšední hudební skupiny The Tap Tap složené z tělesně postižených studentů a absolventů Jedličkova ústavu.

Vybrali jste si nějakou? Já určitě a už se těším, až budu mít chvíli času, vyrazím do knihovny a některou z nich si půjčím. Teď jsem však zabraná do druhého dílu Husitské epopeje pana Vlastimila Vondrušky a období časů Jana Žižky, moc pěkné a poutavé čtení z naší historie.

-IV-

Čerpáno na stránkách :

www.databazeknih.cz

www.velkyctvrtek.cz

Roztocké listy. Vydává Obec Roztoky. IČO 00639966

Evidenční číslo MK ČR E 10849.

Přiděleno dopisem Ministerstva kultury ČR dne 30. 10. 2000

Řídí redakční rada. Korektura ZŠ Roztoky, mimo zápisů OZ.

Grafická úprava: Irena Vápeníková Redakce: ☎ a Fax 313 558 113

Adresa redakce: Obecní úřad Roztoky čp. 128, PSČ 270 23 Křivoklát

obec.roztoky @ quick.cz www.obec-roztoky.cz

**Rozšiřují prodejny: Kantýna PERMON s.r.o. Roztoky
COOP - Zahrádky (nad sídlištěm)**

♦♦♦

2016 - XXIII. ročník

Cena 5,- Kč

Vyšlo 24.10.2016

Foto na titulní straně: archiv MŠ